

10 Μαΐου, 1990

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΟ-
ΓΙΑΤΖΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ ΛΟΥΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤ ΕΙ-
ΤΣΕΝΣΥ ΛΤΔ., ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

και

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ Η/ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΗΜΕΡ. 4.5.88 ΣΤΗΝ ΑΙ-
ΤΗΣΗ ΥΠ' ΑΡ. 572/86 (Αρ.2).

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7791).

Ο Περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμος, 1967 (Ν. 24/67), άρθρα 6
(1), 7(1) και (2) και 5 — Βάρος αποδείξεως και ποίος διάδικος αρ-
χίζει πρώτος την υπόθεση — Ο εργοδοτούμενος έχει το βάρος να
5 αποδείξει ότι υπήρξε τερματισμός της απασχολήσεώς του και σε
περίπτωση ισχυρισμού ότι το άρθρο 7(1) τυγχάνει εφαρμογής, τον
τερματισμό δυνάμει του τελευταίου αυτού άρθρου — Κατά συνέ-
πεια όπου ο εργοδότης καθ' ου η αίτηση αμφισβητεί το γεγονός του
τερματισμού, ο εργοδοτούμενος είναι ο διάδικος, που αρχίζει
10 πρώτος την υπόθεσή του — Έτσι στην συγκεκριμένη περίπτωση
δεν είναι το άρθρο 6(1), που καθορίζει τον εν λόγω διάδικο — Αν ο
τερματισμός της απασχολήσεως ήταν παραδεκτός, την υπόθεση θα
έπρεπε, λόγω του τεκμηρίου του άρθρου 6(1), ότι ο τερματισμός
δεν έγινε για κάποιο από τους λόγους του άρθρου 5, να αρχίσει ο
εργοδότης.

15 Με βάση την νομική αιτιολογία, που διαγράφεται στο πιο πάνω
περιληπτικό σημείωμα, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου
ανέτρεψε απόφαση Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο οποίος
είχε αποφασίσει ότι ορθά ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Εργατικών
20 διαφορών είχε καλέσει τους καθ' ων η αίτηση/εργοδότες για αποζη-
μώσεις να αρχίσουν πρώτοι την υπόθεση.

Η έφεση επιτρέπεται χωρίς διαταγή για
έξοδα.

Έφεση.

25 Έφεση από τους αιτητές κατά της απόφασης Δικαστή
του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδης, Δ.) που
δόθηκε στις 22 Δεκεμβρίου, 1988 (Αρ. Αίτησης 126/88) με
την οποία απορρίφθηκε αίτησή του για διάταγμα certiorari

αναφορικά με την υπόθεση 572/86 του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών.

Ν. Παπαευσταθίου, για τους εφεσείοντες.

Μ. Χατζηχριστοφής και Γ. Γιασεμής, για τους εφεσίβλητους.

5

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου: Η έφεση αυτή στρέφεται κατά της απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου με την οποία αποφασίστηκε ότι ορθά ο Δικαστής του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών είχε καλέσει τους καθ' ων η αίτηση εργοδότες να αρχίσουν πρώτοι την υπόθεσή τους, εφόσον υπήρχε ισχυρισμός περί τερματισμού της απασχόλησης του εργοδοτούμενου κάτω από το άρθρο 6(1) του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου, 1967 (Νόμος 24 του 1967) και έτσι εγείρετο μαχητόν τεκμήριο κατά των εργοδοτών μέχρι αποδείξεως από αυτούς του εναντίου, δηλαδή "ως μη γενομένου του τερματισμού δια κάποιο από τους εις το άρθρο 5 εκτιθέμενους λόγους".

10

15

Στην προκειμένη περίπτωση τα γεγονότα για τα οποία εγίνετο ισχυρισμός στην αίτηση, ήσαν ότι ο αιτητής άρχισε να εργάζεται στην υπηρεσία των καθ' ων η αίτηση κατά ή περί το Φεβρουάριο του 1979 και συνέχισε να εργάζεται σε αυτούς χωρίς καμιά διακοπή μέχρι που απολύθηκε. Είναι επίσης ο ισχυρισμός του ότι, κατά ή περί τις 2 Αυγούστου 1986, παράνομα, αδικαιολόγητα και χωρίς καμιά προειδοποίηση οι καθ' ων η αίτηση εργοδότες τερμάτισαν τις υπηρεσίες του και τον απέλυσαν.

20

25

Κατά την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου οι εφεσείοντες εργοδότες απέσυραν τον διαζευκτικό ισχυρισμό που περιείχετο στην παράγραφο 3(β) των γενικών λόγων του εγγράφου εμφάνισής τους ως καθ' ων η αίτηση και περιόρισαν την υπεράσπισή τους στην παράγραφο 3(α), ότι "ο αιτητής υπέβαλεν παραίτησιν ή/και αποχώρησε οικειοθελώς εκ της υπηρεσίας των κατά ή περί την 31.7.86."

30

35

5 Σύμφωνα με τις βασικές αρχές του δικαίου της αποδείξεως το βάρος της αποδείξεως φέρει αυτός ο οποίος ζητά τη θεραπεία από το Δικαστήριο είτε ως ενάγων σε πολιτική αγωγή, είτε ως αιτητής σε συγκεκριμένη διαδικασία, εκτός των περιπτώσεων όπου με ρητή πρόνοια του νόμου καθορίζεται ποιός φέρει το βάρος της αποδείξεως όπως για παράδειγμα κάτω από τον περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμο όπου το βάρος της αποδείξεως το φέρει ο καθ' ου η αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 6(1) στη συγκεκριμένη που προβλέπεται από αυτό περίπτωση.

10 Το άρθρο 6(1) αναφέρει τα ακόλουθα:

15 "6(1) Καθ' οιανδήποτε ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου διαδικασίαν ο υπό του εργοδότη τερματισμός απασχολήσεως του εργοδοτούμένου τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ως μη γενόμενος δια τινά των εν τω άρθρω 5 εκτιθεμένων λόγων."

Το άρθρο 5 απαριθμεί τους λόγους βάσει των οποίων ο εργοδότης δύναται να τερματίσει την απασχόληση εργοδοτούμένου του νόμιμα.

20 Σχετικό είναι και το άρθρο 7 του νόμου που προνοεί τα ακόλουθα:

25 "7(1) Όταν εργοδοτούμενος νομίμως τερματίξη την απασχολήσίν του παρ' εργοδότη λόγω της διαγωγής του εργοδότη, τότε ο τερματισμός ούτως θεωρείται ως τερματισμός υπό του εργοδότη υπό την έννοιαν του άρθρου 3.

30 (2) Καθ' οιανδήποτε ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου διαδικασίαν δυνάμει του παρόντος άρθρου τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι ο εργοδοτούμενος δεν ετερμάτισε την απασχολήσίν του νομίμως."

Κατά την άποψή μας, πριν εγερθεί το τεκμήριο κάτω από το άρθρο 6(1) πρέπει ο εργοδοτούμενος να αποδείξει

τον τερματισμό της εργοδότησής του, και σε περίπτωση που έχει εφαρμογή το άρθρο 7(1), τον τερματισμό κάτω από το άρθρο αυτό.

Σύμφωνα δε με τον Κανονισμό 7 της Διάταξης 33 των 5
περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών,
ο διάδικος ο οποίος φέρει το βάρος της αποδείξεως αρχί-
ζει πρώτος την υπόθεσή του. (Βλέπε επίσης *Odgers's*
Principles of Pleading and Practice, έκδοση 22, σελ. 286
κ.ε.)

Στην προκειμένη περίπτωση στο ερώτημα ποίος θα 10
αρχίξε τη διαδικασία η απάντηση είναι απλή. Είναι κατά
την κρίση μας ο εργοδοτούμενος αιτητής, διότι όφειλε
πρώτα να αποδείξει τον τερματισμό των υπηρεσιών του,
όπως ο ισχυρισμός στην αίτησή του. Το δε μαχητόν τεκ- 15
μήριο του άρθρου 7(2), σε περίπτωση που η διάταξη αυτή
θα είχε εφαρμογή, θα μετέθετε το βάρος της αποδείξεως
στους εργοδότες σύμφωνα με το άρθρο 6(1) μετά που θα
αποδεικνύετο ή παρουσιάζετο από τον αιτητή μαρτυρία 20
περί του τερματισμού της απασχολήσεώς του. Το άρθρο
6(1) δεν καθορίζει, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης
αυτής, το ποίος αρχίζει τη διαδικασία, όμως θα μπορούσε
να αρχίσει η διαδικασία από τους εργοδότες αν ήταν πα-
ραδεκτός ο τερματισμός της απασχόλησης εκ μέρους
τους.

Για όλους τους λόγους αυτούς η έφεση επιτρέπεται 25
και η απόφαση του Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου που
δίκασε πρωτόδικα την αίτηση για έκδοση διατάγματος
Certiorari ακυρώνεται. Σαν επακόλουθο ακυρώνεται και
η απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών και η 30
υπόθεση αποστέλλεται πίσω για συνέχιση της εκδίκασής
της με την καθοδήγηση του Δικαστηρίου αυτού επί του νο-
μικού σημείου όπως έχει αποφασιστεί πιο πάνω. Κάτω
από τις περιστάσεις δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για
έξοδα.

Έφεση επιτρέπεται χωρίς έξοδα.